

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/592 AL COMISIEI**din 1 decembrie 2016****de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la criteriile pe baza cărora se stabilește când o activitate trebuie considerată ca fiind auxiliară în raport cu activitatea principală****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare ⁽¹⁾, în special articolul 2 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Pentru a stabili dacă persoanele efectuează tranzacții pe cont propriu sau dacă furnizează servicii de investiții în instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și în instrumentele financiare derivate pe acestea în Uniune ca o activitate auxiliară în raport cu activitatea lor principală, evaluarea ar trebui să se efectueze la nivel de grup. În conformitate cu articolul 2 punctul 11 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, se consideră că un grup cuprinde societatea-mamă și toate filialele acesteia și că include entitățile domiciliate în Uniune și în țările terțe, indiferent dacă grupul își are sediul în interiorul sau în afara Uniunii.
- (2) Evaluarea ar trebui să se realizeze sub forma a două teste, ambele având la bază activitatea de tranzacționare a persoanelor din cadrul grupului, iar calculele ar trebui efectuate pentru fiecare clasă de active în parte. Cu ajutorul primului test ar trebui să se stabilească dacă persoanele din cadrul grupului au calitatea de mari participanți în raport cu dimensiunea pieței financiare în cazul respectivei clase de active și dacă, în consecință, acestea ar trebui să obțină autorizarea ca firmă de investiții. În baza celui de al doilea test ar trebui să se stabilească dacă persoanele din cadrul grupului tranzacționează pe cont propriu sau furnizează servicii de investiții în instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea într-o măsură atât de mare în raport cu activitatea principală a grupului încât activitățile respective nu pot fi considerate ca fiind auxiliare la nivelul grupului și dacă, prin urmare, persoanele ar trebui să obțină autorizarea ca firmă de investiții.
- (3) În primul test se compară dimensiunea activității de tranzacționare a unei persoane cu activitatea de tranzacționare globală din Uniune în funcție de clasa de active, pentru a se stabili cota de piață a persoanei respective. Dimensiunea activității de tranzacționare ar trebui să se stabilească prin deducerea din volumul activității de tranzacționare globale desfășurate de persoana respectivă a sumei volumului tranzacțiilor efectuate în scopul asigurării lichidității intragrup sau în scopul managementului riscurilor, în scopul reducerii, măsurabile în mod obiectiv, a riscului direct legat de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei sau în scopul îndeplinirii obligațiilor de a furniza lichidități într-un loc de tranzacționare („tranzacții privilegiate”).
- (4) Volumul activității de tranzacționare ar trebui să se stabilească prin valoarea noțională brută a contractelor care au ca obiect instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și instrumente financiare derivate pe acestea, pe baza unei medii mobile pe cele trei perioade anuale precedente. Dimensiunea totală a pieței ar trebui să se stabilească pe baza activității de tranzacționare desfășurate în Uniune pentru fiecare clasă de active pentru care este solicitată exceptarea, inclusiv contractele care sunt tranzacționate în locurile de tranzacționare din Uniune și în afara acestora.
- (5) Întrucât piețele mărfurilor diferă considerabil în ceea ce privește dimensiunea, numărul de participanți pe piață, nivelul lichidității și alte caracteristici, se aplică praguri diferite pentru clase de active diferite în ceea ce privește testul privind dimensiunea activității de tranzacționare.
- (6) Al doilea test prevede două metode pentru stabilirea dimensiunii activității de tranzacționare în vederea comparării acesteia cu dimensiunea activității principale desfășurate de grup. Acest test îmbracă două forme,

⁽¹⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 349.

⁽²⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

pentru a reflecta mai bine activitățile subiacente ale persoanelor care intenționează să utilizeze exceptarea, reducând în același timp la minimum sarcina de reglementare și complexitatea punerii în aplicare a testului. Testul pe bază de capital este prezentat ca alternativă la testul pe baza tranzacționării pentru a se ține seama de realitatea economică a grupurilor foarte eterogene care trebuie să evalueze dacă activitatea lor de tranzacționare este auxiliară în raport cu activitățile lor principale, inclusiv a grupurilor care efectuează investiții de capital importante, comparativ cu dimensiunea acestora, în crearea de infrastructuri, de instalații de transport și de producție, precum și a celor care efectuează investiții care nu pot fi acoperite cu ușurință împotriva riscurilor pe piețele financiare. Întrucât ambele forme ale celui de al doilea test răspund unor realități economice subiacente diferite ale diverselor grupuri, ambele teste sunt metode în egală măsură adecvate pentru a stabili dacă activitatea de tranzacționare este auxiliară în raport cu activitatea principală a unui anumit grup.

- (7) Dimensiunea activității de tranzacționare, astfel cum este utilizată în temeiul primei metode a celui de al doilea test, este utilizată ca substituent pentru activitatea comercială pe care o desfășoară persoana sau grupul cu titlu de activitate principală. În ceea ce privește persoanele, punerea în practică a acestui substituent ar trebui să fie simplă și eficientă din punctul de vedere al costurilor, întrucât are la bază datele care trebuie deja colectate pentru primul test, testul fiind în același timp reprezentativ.
- (8) Acest substituent este adecvat, deoarece se consideră că o entitate rațională care are aversiune la risc, cum ar fi un producător, un operator din sectorul prelucrării sau un consumator de mărfuri sau de certificate de emisii, va acoperi împotriva riscurilor volumul activității comerciale din cadrul activității sale principale cu un volum echivalent de instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea. Prin urmare, volumul întregii activități de tranzacționare cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea, cuantificat prin valoarea noțională brută a suportului, este un substituent adecvat pentru dimensiunea activității principale a grupului. Întrucât grupurile a căror activitate principală nu este legată de mărfuri sau certificate de emisii nu ar recurge la instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau pe certificate de emisii ca instrument de reducere a riscurilor, tranzacțiile lor cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea nu s-ar califica drept tranzacții de acoperire a riscurilor.
- (9) Utilizarea instrumentelor financiare derivate pe mărfuri ca instrument de reducere a riscurilor nu poate fi însă considerată un substituent perfect pentru întreaga activitate comercială pe care persoana sau grupul o desfășoară cu titlu de activitate principală, deoarece ar putea să nu ia în considerare alte investiții în active imobilizate care nu sunt legate de piețele instrumentelor financiare derivate. Pentru a corecta potențiala necorelare dintre tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri ale unui grup și dimensiunea efectivă a activității sale principale, în special în ceea ce privește grupurile mici, prima metodă a celui de al doilea test ar trebui să conțină un mecanism de sprijin care să recunoască faptul că activitatea de tranzacționare desfășurată de persoanele din cadrul grupului nu ar trebui nici să depășească un anumit procent din oricare dintre pragurile prevăzute la primul test pentru fiecare clasă de active relevantă care va fi considerată auxiliară. Cu cât ponderea activității speculative în ansamblul activității de tranzacționare a unui grup este mai ridicată, cu atât mai mic va fi pragul stabilit în cadrul primului test.
- (10) Mecanismul de sprijin care are la bază un grup care nu depășește un anumit procentaj al oricăruia dintre pragurile prevăzute la primul test pentru fiecare clasă de active relevantă este elocvent în special pentru grupurile foarte mici cu impact general neglijabil asupra tranzacționării instrumentelor financiare derivate pe mărfuri pertinente. Pe de o parte, aceste grupuri pot avea obligația de a efectua o analiză costisitoare a activităților lor de tranzacționare pentru a stabili dacă respectiva activitate de tranzacționare reduce sau nu riscul, fără a avea un rezultat concludent cu privire la caracterul auxiliar al activității de tranzacționare. Pe de altă parte, de obicei aceste grupuri nu sunt în măsură să participe la testul pe bază de capital, ca alternativă la testul pe baza tranzacționării. Pentru a se evita impunerea de sarcini disproporționate acestor grupuri, este oportun ca grupurile ale căror activități de tranzacționare pentru fiecare clasă de active relevantă reprezintă mai puțin de o cincime din pragul prevăzut în temeiul primului test să fie considerate drept grupuri care desfășoară respectivele tranzacții cu titlu de activitate auxiliară în raport cu activitatea lor principală. Cu toate acestea, este posibil ca prima metodă din cadrul celui de al doilea test să nu cuantifice în mod corespunzător activitatea principală a persoanelor care efectuează investiții de capital importante, comparativ cu dimensiunea acestora, în crearea de infrastructuri, de instalații de transport și de producție. Și metoda nici nu recunoaște investițiile care nu pot fi acoperite împotriva riscurilor pe piețele financiare. Este, așadar, necesar ca al doilea test să includă o a doua metodă care utilizează un parametru care are la bază capitalul ca indicator de măsurare a faptului că respectiva activitate de tranzacționare este auxiliară în raport cu activitatea principală a grupului.
- (11) A doua metodă din cadrul celui de al doilea test utilizează capitalul estimat pe care un grup nefinanciar ar trebui să îl dețină comparativ cu riscul de piață inerent pozițiilor care rezultă din tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și instrumente financiare derivate pe acestea, altele decât cele care rezultă din tranzacții privilegiate, ca substituent pentru valoarea activităților auxiliare desfășurate de persoanele din cadrul unui grup. Cadrul elaborat sub auspiciile Comitetului de la Basel și pus în aplicare în Uniune prin Directiva privind cerințele de capital se utilizează pentru a aplica o ponderare proporțională a capitalului noțional la

poziții. Conform acestui cadru, poziția netă pe un instrument financiar derivat pe mărfuri, un certificat de emisii sau un instrument financiar derivat pe acesta se stabilește prin compensarea pozițiilor lungi și a pozițiilor scurte pe un anumit tip de contract derivat pe mărfuri, certificat de emisii sau contract derivat pe acesta, cum ar fi un contract futures, o opțiune, un contract forward sau un warrant. Pentru stabilirea poziției nete, compensarea ar trebui să se facă indiferent de locul unde este tranzacționat contractul, de contrapartea la contract sau de scadența contractului. Poziția brută pe un instrument financiar derivat pe mărfuri, un contract pe certificate de emisii sau un contract derivat pe acestea ar trebui, pe de altă parte, să se calculeze prin însumarea pozițiilor nete ale tipurilor de contracte care se referă la o anume marfă, certificat de emisii sau instrument financiar derivat pe acesta. În acest context, pozițiile nete pe un anumit tip de contract derivat pe mărfuri, contract pe certificate de emisii sau contract derivat pe acestea nu ar trebui să fie compensate între ele.

- (12) În cadrul celei de a doua metode a celui de al doilea test, valoarea capitalului estimat al unui grup este apoi comparată cu valoarea efectivă a capitalului utilizat de acel grup și care ar trebui să reflecte dimensiunea activității sale principale. Capitalul utilizat se calculează pe baza activelor totale ale grupului minus datoriile curente. Datoriile curente ar trebui să cuprindă datoriile care trebuie decontate în termen de douăsprezece luni.
- (13) Testele privind caracterul auxiliar al activității au scopul de a verifica dacă persoanele din cadrul unui grup care nu sunt autorizate în conformitate cu Directiva 2014/65/UE ar trebui să solicite autorizarea ca urmare a dimensiunii relative sau absolute a activității lor cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și instrumente financiare derivate pe acestea. Așadar, testele privind caracterul auxiliar al activității stabilesc dimensiunea activităților cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și instrumente financiare derivate pe acestea pe care persoanele din cadrul unui grup le pot efectua fără autorizare în temeiul Directivei 2014/65/UE dat fiind că aceste activități sunt auxiliare în raport cu activitatea principală a grupului. Prin urmare, este oportun să se calculeze dimensiunea activității auxiliare a grupului prin utilizarea de criterii care exclud activitatea desfășurată de membrii grupului autorizați în conformitate cu directiva menționată anterior, în scopul de a evalua dimensiunea activității auxiliare veritabile pe care o desfășoară membrii neautorizați ai grupului.
- (14) Pentru ca participanții pe piață să poată să planifice și să își desfășoare activitatea în mod rezonabil și pentru a ține seama de sezonabilitatea activității, calculul testelor prin care se stabilește când o activitate este considerată ca fiind auxiliară în raport cu activitatea principală ar trebui să se bazeze pe o perioadă de trei ani. Prin urmare, entitățile ar trebui să evalueze pe o bază anuală dacă încalcă unul din cele două praguri, calculând media simplă pe o bază succesivă de trei ani pentru a putea transmite notificarea anuală autorității competente. Această obligație nu ar trebui să aducă atingere dreptului autorității competente de a solicita în orice moment ca persoana să prezinte un raport cu privire la motivele pentru care consideră că activitatea desfășurată în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (j) punctele (i) și (ii) din Directiva 2014/65/UE este auxiliară în raport cu activitatea sa principală.
- (15) Tranzacțiile care pot fi considerate în mod obiectiv ca reducând riscul direct legat de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei și tranzacțiile intragrup ar trebui avute în vedere într-un mod care să asigure consecvența cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (⁽¹⁾). Cu toate acestea, în ceea ce privește tranzacțiile cu instrumente financiare derivate care pot fi considerate în mod obiectiv ca reducând riscul direct legat de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei, Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei (⁽²⁾) se referă numai la instrumentele financiare derivate care nu sunt tranzacționate pe piețe reglementate, în timp ce articolul 2 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE acoperă instrumentele financiare derivate tranzacționate în locuri de tranzacționare. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să țină seama, de asemenea, de instrumentele financiare derivate tranzacționate pe piețe reglementate în legătură cu tranzacțiile care sunt considerate în mod obiectiv ca reducând riscul direct legat de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei.
- (16) În unele cazuri, este posibil ca un risc comercial să nu poată fi acoperit prin utilizarea unui contract derivat pe mărfuri direct legat de acesta, și anume un contract care are același suport și aceeași dată de decontare ca riscul care este acoperit. În acest caz, persoana ar putea recurge la acoperirea riscurilor prin substituent, utilizând un instrument strâns corelat pentru a-și acoperi expunerea, cum ar fi un instrument cu un activ suport diferit, dar

(¹) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

(²) Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la dispozițiile în materie de compensare indirectă, obligația de compensare, registrul public, accesul la un loc de tranzacționare, contrapărțile nefinanciare și tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate prin CPC (JO L 52, 23.2.2013, p. 11).

foarte apropiat din punctul de vedere al comportamentului economic. În plus, acoperirea riscurilor la nivel macro sau de portofoliu ar putea fi utilizată de persoanele care încheie contracte derivate pe mărfuri pentru a acoperi un risc legat de riscurile lor generale sau de riscurile globale ale grupului. Acoperirea riscurilor prin substituent, la nivel macro sau de portofoliu în baza contractelor derivate pe mărfuri poate constitui acoperire a riscurilor în sensul prezentului regulament.

- (17) Dacă o persoană care aplică testul privind caracterul auxiliar al activității recurge la acoperirea riscurilor la nivel macro sau de portofoliu, s-ar putea ca aceasta să nu fie în măsură să stabilească o legătură directă între o anumită tranzacție cu un instrument financiar derivat pe mărfuri și un risc specific direct legat de activitățile comerciale și de finanțare a trezoreriei, risc care se dorea a fi acoperit prin încheierea acelei tranzacții. Riscurile direct legate de activitățile comerciale și de finanțare a trezoreriei pot fi complexe, de exemplu, mai multe piețe geografice, produse, orizonturi de timp sau entități. Portofoliul de contracte derivate pe mărfuri încheiate pentru a atenua aceste riscuri pot deriva din sisteme complexe de management al riscurilor. În astfel de cazuri, sistemele de management al riscurilor ar trebui să împiedice clasificarea tranzacțiilor care nu vizează acoperirea riscurilor drept tranzacții de acoperire a riscurilor și să ofere o imagine suficient de dezagregată a portofoliului de acoperire, astfel încât componentele speculative să fie identificate și luate în considerare în calcularea pragurilor. Pozițiile nu ar trebui să se califice drept poziții care reduc riscurile legate de activitatea comercială doar pe motivul că fac parte, pe o bază globală, dintr-un portofoliu de reducere a riscurilor.
- (18) Un risc poate evolua în timp și, în vederea adaptării la evoluția riscului, este posibil ca instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii încheiate inițial pentru reducerea riscului legat de activitatea comercială să trebuiască să fie compensate prin utilizarea de contracte derivate pe mărfuri sau certificate de emisii suplimentare. Drept urmare, acoperirea unui risc poate fi obținută printr-o combinație de contracte derivate pe mărfuri sau certificate de emisii, inclusiv prin compensarea contractelor derivate pe mărfuri care închid acele contracte derivate pe mărfuri care nu mai au legătură cu riscul comercial. În plus, evoluția unui risc care a fost abordat prin deschiderea unei poziții pe un instrument financiar derivat pe mărfuri sau certificate de emisii în scopul reducerii aceluși risc nu ar trebui să ducă la reevaluarea ulterioară a poziției respective și la concluzia că nu era o tranzacție privilegiată *ab initio*.
- (19) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).
- (20) ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat punctul de vedere al Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit în temeiul articolului 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).
- (21) Din motive de coerență și pentru a asigura buna funcționare a piețelor financiare, este necesar ca dispozițiile prevăzute de prezentul regulament și dispozițiile naționale conexe de transpunere a Directivei 2014/65/UE să se aplice de la aceeași dată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Aplicarea pragurilor

Activitățile persoanelor prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (j) punctele (i) și (ii) din Directiva 2014/65/UE se considerată ca fiind auxiliare în raport cu activitatea principală a grupului dacă respectivele activități îndeplinesc condițiile de la articolul 2 și sunt minoritare la nivelul grupului, în conformitate cu articolul 3.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

*Articolul 2***Pragul privind piața globală**

(1) Dimensiunea activităților prevăzute la articolul 1, calculată în conformitate cu alineatul (2) și împărțită la activitatea globală de tranzacționare pe piață, calculată în conformitate cu alineatul (3), este inferioară următoarelor valori pentru fiecare dintre următoarele clase de active:

- (a) 4 % în ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe metale;
- (b) 3 % în ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe petrol și produse petroliere;
- (c) 10 % în ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe cărbune;
- (d) 3 % în ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe gaz;
- (e) 6 % în ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe energie;
- (f) 4 % în ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe produse agricole;
- (g) 15 % în ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe alte mărfuri, inclusiv navlul și mărfurile menționate în anexa I secțiunea C punctul 10 din Directiva 2014/65/UE;
- (h) 20 % în ceea ce privește certificatele de emisii sau instrumentele financiare derivate pe acestea.

(2) Dimensiunea activităților prevăzute la articolul 1 desfășurate în Uniune de către o persoană din cadrul unui grup pentru fiecare dintre clasele de active prevăzute la alineatul (1) se calculează prin agregarea valorii noționale brute a tuturor contractelor din clasa de active relevantă la care respectiva persoană este parte.

În agregarea prevăzută la primul paragraf nu se includ contractele care rezultă din tranzacțiile menționate la articolul 2 alineatul (4) al cincilea paragraf literele (a), (b) și (c) din Directiva 2014/65/UE sau contractele în cazul cărora persoana din cadrul grupului care este parte la oricare dintre contracte este autorizată în conformitate cu Directiva 2014/65/UE sau cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹).

(3) Activitatea globală de tranzacționare pe piață pentru fiecare clasă de active prevăzută la alineatul (1) se calculează prin agregarea valorii noționale brute a tuturor contractelor aferente clasei de active relevante la care orice persoană stabilită în Uniune este parte și care nu sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare, precum și a oricărui alt contract aferent acelei clase de active care este tranzacționat într-un loc de tranzacționare situat în Uniune în cursul perioadei contabile anuale pertinente prevăzute la articolul 4 alineatul (2).

(4) Valorile agregate prevăzute la alineatele (2) și (3) sunt denumite în EUR.

*Articolul 3***Pragul privind activitatea principală**

(1) Activitățile prevăzute la articolul 1 sunt considerate a fi minoritare la nivelul grupului dacă îndeplinesc oricare dintre condițiile următoare:

- (a) dimensiunea activităților respective, calculată în conformitate cu alineatul (3) primul paragraf, nu reprezintă mai mult de 10 % din dimensiunea totală a activității de tranzacționare a grupului, calculată în conformitate cu alineatul (3) al doilea paragraf;
- (b) capitalul utilizat estimat pentru desfășurarea activităților respective, calculat în conformitate cu alineatele (5)-(7), nu reprezintă mai mult de 10 % din capitalul utilizat la nivelul grupului pentru desfășurarea activității principale, calculat în conformitate cu alineatul (9).

(2) Se aplică următoarele derogări de la alineatul (1) litera (a):

- (a) în cazul în care dimensiunea activităților prevăzute la articolul 1, calculată în conformitate cu alineatul (3) primul paragraf, reprezintă mai mult de 10 %, dar mai puțin de 50 % din dimensiunea totală a activității de tranzacționare a grupului, calculată în conformitate cu alineatul (3) al doilea paragraf, se consideră că activitățile auxiliare sunt activități minoritare la nivelul grupului numai atunci când dimensiunea activității de tranzacționare pentru fiecare dintre clasele de active prevăzute la articolul 2 alineatul (1) reprezintă mai puțin de 50 % din pragul stabilit la articolul 2 alineatul (1) pentru fiecare clasă de active relevantă;

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(b) în cazul în care dimensiunea activităților de tranzacționare, calculată în conformitate cu alineatul (3) primul paragraf, este egală cu sau mai mare decât 50 % din dimensiunea totală a activității de tranzacționare a grupului, calculată în conformitate cu alineatul (3) al doilea paragraf, se consideră că activitățile auxiliare sunt activități minoritare la nivelul grupului numai atunci când dimensiunea activității de tranzacționare pentru fiecare dintre clasele de active prevăzute la articolul 2 alineatul (1) reprezintă mai puțin de 20 % din pragul stabilit la articolul 2 alineatul (1) pentru fiecare clasă de active relevantă;

(3) Dimensiunea activităților prevăzute la articolul 1 și desfășurate de o persoană din cadrul unui grup se calculează prin agregarea dimensiunii activităților desfășurate de persoana respectivă cu privire la toate clasele de active menționate la articolul 2 alineatul (1), în conformitate cu aceleași criterii de calcul ca cele prevăzute la articolul 2 alineatul (2).

Dimensiunea totală a activității de tranzacționare a grupului se calculează prin agregarea valorii noționale brute a tuturor contractelor care au ca obiect instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și instrumente derivate pe acestea la care persoanele din cadrul acelui grup sunt parte.

(4) În agregarea prevăzută la alineatul (3) primul paragraf nu se includ contractele la care este parte o persoană din cadrul grupului care este autorizată în conformitate cu Directiva 2014/65/UE sau cu Directiva 2013/36/UE.

(5) Capitalul utilizat estimat pentru desfășurarea activităților prevăzute la articolul 1 este suma următoarelor elemente:

(a) 15 % din fiecare poziție netă, lungă sau scurtă, înmulțit cu prețul instrumentului financiar derivat pe mărfuri, al certificatului de emisii sau al instrumentelor financiare derivate pe acesta;

(b) 3 % din poziția brută, lungă sau scurtă, înmulțit cu prețul instrumentului financiar derivat pe mărfuri, al certificatului de emisii sau al instrumentelor financiare derivate pe acesta.

(6) În sensul alineatului (5) litera (a), poziția netă pe un instrument financiar derivat pe mărfuri, un certificat de emisii sau un instrument financiar derivat pe acesta se stabilește prin compensarea pozițiilor lungi și a pozițiilor scurte:

(a) pe fiecare tip de contract derivat pe mărfuri care are ca suport o anumită marfă pentru a calcula poziția netă pentru fiecare tip de contract care are ca suport marfa respectivă;

(b) pe un contract pe certificate de emisii pentru a calcula poziția netă pe acel contract pe certificate de emisii; sau

(c) pe fiecare tip de contract derivat pe certificate de emisii pentru a calcula poziția netă pe tip de contract derivat pe certificate de emisii.

În sensul alineatului (5) litera (a), pozițiile nete pe diferite tipuri de contracte care au ca suport aceeași marfă sau pe diferite tipuri de contracte derivate care au ca suport același certificat de emisii pot fi compensate între ele.

(7) În sensul alineatului (5) litera (b), poziția brută pe un contract derivat pe mărfuri, un certificat de emisii sau un contract derivat pe acesta se stabilește prin calcularea sumei valorilor absolute ale pozițiilor nete pe fiecare tip de contract care are ca suport o anumită marfă, pe fiecare contract pe certificate de emisii sau pe fiecare tip de contract derivat care are ca suport un anumit certificat de emisii.

În sensul alineatului (5) litera (b), pozițiile nete pe diferite tipuri de contracte derivate care au ca suport aceeași marfă sau pe diferite tipuri de contracte derivate care au ca suport același certificat de emisii nu pot fi compensate între ele.

(8) În calculul capitalului estimat nu se includ pozițiile care rezultă din tranzacțiile prevăzute la articolul 2 alineatul (4) al cincilea paragraf literele (a), (b) și (c) din Directiva 2014/65/UE.

(9) Capitalul utilizat pentru desfășurarea activității principale a unui grup este suma activelor totale ale grupului minus datoriile sale pe termen scurt, astfel cum sunt înregistrate în situațiile financiare consolidate ale grupului la sfârșitul perioadei anuale de calcul pertinente. În sensul primei teze, datoriile pe termen scurt sunt datoriile care au o scadență mai mică de 12 luni.

(10) Valorile care rezultă din calculele prevăzute la prezentul articol sunt denumite în EUR.

*Articolul 4***Procedura de calcul**

- (1) Calculul dimensiunii activităților de tranzacționare și a capitalului la care se face referire la articolele 2 și 3 are la bază media simplă a activităților de tranzacționare zilnice sau a capitalului estimat alocat acestor activități de tranzacționare pe cele trei perioade anuale de calcul precedente datei de calcul. Calculele se efectuează anual, în primul trimestru al anului calendaristic care urmează unei perioade anuale de calcul.
- (2) În sensul alineatului (1), o perioadă anuală de calcul înseamnă o perioadă care începe la data de 1 ianuarie a unui an dat și care se încheie la data de 31 decembrie a celui an.
- (3) În sensul alineatului (1), pentru calculul dimensiunii activităților de tranzacționare sau a capitalului estimat alocat activităților de tranzacționare care se efectuează în 2018 se iau în considerare cele trei perioade anuale de calcul precedente care încep la 1 ianuarie 2015, la 1 ianuarie 2016 și la 1 ianuarie 2017, iar pentru calculul care se efectuează în 2019 se iau în considerare cele trei perioade anuale de calcul precedente care încep la 1 ianuarie 2016, 1 ianuarie 2017 și 1 ianuarie 2018.
- (4) Prin derogare de la alineatul (3), în perioada de referință pentru calcularea activităților zilnice de tranzacționare sau a capitalului estimat alocat acestor activități de tranzacționare intră doar cea mai recentă perioadă anuală de calcul atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) activitățile zilnice de tranzacționare sau capitalul estimat alocat acestor activități de tranzacționare înregistrează o scădere mai mare de 10 % atunci când se compară cea mai îndepărtată dintre cele trei perioade anuale de calcul cu cea mai recentă perioadă anuală de calcul; și
 - (b) activitățile zilnice de tranzacționare sau capitalul estimat alocat acestor activități de tranzacționare în cea mai recentă dintre cele trei perioade anuale de calcul se situează sub nivelul celor două perioade de calcul precedente.

*Articolul 5***Tranzacții care se califică drept tranzacții care reduc riscurile**

- (1) În sensul articolului 2 alineatul (4) al cincilea paragraf litera (b) din Directiva 2014/65/UE, se consideră că o tranzacție cu instrumente financiare derivate poate fi măsurată în mod obiectiv ca reducând riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei atunci când unul sau mai multe dintre criteriile următoare sunt îndeplinite:
- (a) tranzacția reduce riscurile care decurg din variația potențială a valorii activelor, a serviciilor, a factorilor de producție, a produselor, a mărfurilor sau a datoriilor pe care persoana sau grupul acesteia le deține, le produce, le fabrică, le prelucrează, le furnizează, le achiziționează, le comercializează, le închiriază, le vinde ori le contractează sau pe care anticipează în mod rezonabil că le va deține, produce, fabrica, prelucra, furniza, achiziționa, comercializa, închiria, vinde ori contracta în cursul desfășurării normale a activității sale;
 - (b) tranzacția acoperă riscurile care decurg din impactul indirect potențial asupra valorii activelor, a serviciilor, a factorilor de producție, a produselor, a mărfurilor sau a datoriilor menționate la litera (a), ca urmare a fluctuațiilor ratelor dobânzilor, ale ratelor inflației, ale cursurilor de schimb valutar sau ale riscului de credit;
 - (c) tranzacția se califică drept un contract de acoperire a riscurilor în temeiul standardelor internaționale de raportare financiară (IFRS) adoptate în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).
- (2) În sensul alineatului (1), o tranzacție, de sine stătătoare sau în combinație cu alte instrumente financiare derivate, care se califică drept tranzacție care reduce riscul este o tranzacție în cazul căreia o entitate nefinanciară:
- (a) descrie următoarele elemente în cadrul politicilor sale interne:
 - (i) tipurile de contracte care au ca obiect instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea incluse în portofoliile utilizate pentru a reduce riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei și criteriile de eligibilitate ale acestora;

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

- (ii) legătura dintre portofoliu și riscurile pe care portofoliul le reduce;
 - (iii) măsurile adoptate pentru a se garanta că tranzacțiile privind contractele respective nu servesc nici un alt scop decât acela de a acoperi riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei a entității nefinanciare și că orice tranzacție care servește un alt scop poate fi identificată în mod clar;
- (b) este în măsură să ofere o imagine suficient de dezagregată a portofoliilor în funcție de categoria instrumentului financiar derivat pe mărfuri, a certificatului de emisii sau a instrumentului financiar derivat pe acesta, de mărfurile suport, de orizontul de timp, precum și de orice alți factori relevanți.

Articolul 6

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 3 ianuarie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 decembrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER
